

[Freddy Madsen.]

springer den jo af den generelle nedskæringslinje, som septemberforligets partier har planlagt, og som de gennemfører over for uddannelserne på alle områder.

Fra septemberforliget over finansloven til det her påtænkte attentat på en ung uddannelsesinstitution er afstanden ikke stor. Indgrebet tager sigte på at undergrave fornyelserne i uddannelsessektoren og på at beskære mulighederne for uddannelse og beskæftigelse, hvilket desværre er helt i overensstemmelse med forligspolitikkenes ånd.

Danmarks kommunistiske parti har her i tinget vendt sig imod nedskæringerne inden for uddannelserne, har vendt sig imod adgangsbegrænsningen, nedskæringerne i uddannelsesstøtten, nedskæringerne i bevillingerne til uddannelsesinstitutionerne, og vi er gået ind for at sikre ungdommens ret til at dygtiggøre sig, uanset sociale forudsætninger, og ret til en tidssvarende uddannelse.

De trusler, der nu fremsættes om at lukke et nyt universitet med den begrundelse, at forholdene på centeret er uacceptable, en begrundelse, som ikke har noget hold i virkeligheden, harmonerer fuldt ud med ånden i de fremsatte planer om loft over tilgangen til de videregående uddannelser. Her nedskæres kapaciteten med ét slag med 2.200 studiepladser.

Men felttoget mod Roskilde universitetscenter harmonerer ikke med bogstaven i de forslag, der ligger om fastlæggelse af optagelseskapaciteten. Her foreslås der nemlig, at der sker en omfordeling af uddannelseskapaciteten mellem de store, gamle universiteter og de nye universitetscentre, således at de unge institutioner kan få den nødvendige vækst og en størrelse, som gør det muligt at løse de opgaver inden for forskning og uddannelse, som det er meningen at de skal varetage.

I indstillingerne fra de faglige landsudvalg for humaniora og samfundsvidenskab hedder det samstemmende, at Roskilde universitetscenter, hvis reorganiseringen får et tilfredsstillende resultat, bør have en øget tilgang. Vedrørende det humanistiske område siges det ordret:

„Denne aflastning af de gamle universiteter kan foruden gennem reduktion i den samlede tilgang til de humanistiske univer-

sitetsuddannelser opnås gennem øget tilgang til Odense universitet, Ålborg universitetscenter og Roskilde universitetscenter, hvis reorganiseringen giver tilfredsstillende resultater.“

Og med hensyn til de samfundsvidenskabelige uddannelser siges det:

„For de uddannelser, der gennemføres på Roskilde universitetscenter, er udvalget af den opfattelse, at der, såfremt reorganiseringen gennemføres med heldigt resultat, kan være basis for en opjustering af dimensioneringstallene.“

Det vigtige i denne sammenhæng er naturligvis bemærkningen: hvis reorganiseringen får et tilfredsstillende resultat. Højrepartierne hævder, at den uro, der har bredt sig, netop har været et tegn på, at den ønskede reorganisering ikke forløber tilfredsstillende. Her ser man helt bort fra udtalelser fra det politisk indsatte eksterne rektorat, fra centerets øverste ledelse, konsistorium, og fra centerets censorer. Alle disse udtalelser peger i retning af, at udviklingen på centeret er ved at komme i lave, hvis man ellers kunne få den nødvendige fred for løbende politiske mistæneliggørelser og dårligt forberedte politiske indgreb.

Uroen på centeret er skabt af folketingets og politikernes dårlige planlægning, stadige indgreb og de forringelser af arbejdsvilkårene på centeret, som bl. a. er sket igennem uddannelsesbekendtgørelser, der stiller større krav til de studerendes og lærernes arbejdsindsats ved det daglige studiearbejde og i prøvning og registrering af studieforløbene, end man kender fra nogen anden højere uddannelsesinstitution i Danmark bortset fra Ålborg universitetscenter, som man ordinerer den samme medicin.

Centerets historie er en lang historie i forhold til det korte åremål, det har eksisteret, om dårlig politisk planlægning og hovedløse indgreb på grundlag af rygter og politisk hetz. Det blev startet som center over hals og hoved ved en folketingsbeslutning i 1970 om at begynde et nyt center i 1972. To år til at planlægge et nyt uddannelsescenter med et indhold og med uddannelsesformer, som på det tidspunkt kun forelå i meget skitse-mæssig form. Internationalt regner man med at skulle anvende mindst 5 år til opbygningen af et traditionelt universitet. Siden da er det regnet ned over centeret